26/01/2020

Bunătatea şi milostivirea lui Iisus schimbă viaţa omului păcătos

În Duminica a 32-a după Rusalii, a lui Zaheu, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” al Reşedinţei Patriarhale, în care a evidenţiat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Luca 19, 1-10) ne arată în rezumat că bunătatea lui Iisus vindecă răutatea sufletului pătimaş.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că Zaheu este singurul bogat din Evanghelia după Luca ce se mântuieşte pentru că se pocăieşte, adică îşi schimbă viaţa şi din bogat lacom el devine un om milostiv şi darnic. „Zaheu era un om urât de popor pentru lăcomia lui şi invidiat pentru bogăţia pe care a adunat-o în scurt timp, în mod necinstit şi nedrept. La un moment dat însă, în viaţa acestui om, în viaţa acestui vameş lacom şi nedrept, s-a trezit o dorinţă de schimbare. De ce? Pentru că şi-a dat seama că bogăţiile materiale adunate de el cu lăcomie în scurt

timp nu-i aduceau fericirea pe care şi-o închipuise el. După o vreme, el constată că omul este mai mult decât materie, că pacea, bucuria şi fericirea sufletului nu se dobândesc prin acumularea necinstită de bunuri materiale în jurul omului, dacă sufletul omului este lipsit de bunătate, de generozitate sau dărnicie”, a spus Preafericitul -Părinte Patriarh Daniel.

Făcând referire la gestul lui Zaheu de a se sui în sicomor, Preafericirea Sa a spus că nu doar din curiozitate a făcut el aceasta, ci mai ales dintr-o dorinţă arzătoare de schimbare a vieţii. „Mântuitorul Iisus Hristos nu numai că îi cunoştea numele lui Zaheu, dar îi cunoştea şi sufletul lui. Deşi era o mulţime de oameni pe marginea drumului, Iisus nu Se adresează decât unuia, şi anume acestui Zaheu, mai-marele vameşilor. De ce oare? Pentru că Iisus a simţit că în sufletul lui Zaheu este o căutare sinceră, o tainică dorinţă de schimbare a vieţii sale. De aceea, l-a chemat pe el dintr-o mulţime de oameni şi i-a spus că doreşte să fie primit în casa acestuia, deşi era un om lacom, nedrept şi asupritor al locuitorilor din ţinutul Ierihonului. Când cei prezenţi au auzit că Iisus Se autoinvită în casa acestui om lacom şi când au văzut că Iisus se îndreaptă să intre în casa vameşului Zaheu, s-au mirat, au murmurat şi l-au judecat pe -Iisus, considerând că nu trebuia să meargă în casa acestui păcătos (Luca 19, 7). *Vedem aici opinia publică, am zice astăzi, care cunoştea faptele rele ale lui Zaheu vameşul, însă nu şi stările sufleteşti ale sale. Nu cunoştea că în sufletul său s-a produs o schimbare, şi anume o dorinţă de a trăi altfel viaţa, de a avea o altă relaţie cu Dumnezeu şi cu semenii*. Iisus însă, cunoscătorul de inimi, a văzut această stare şi dorinţă de schimbare lăuntrică a lui Zaheu”, a explicat Patriarhul României.

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că Mântuitorul Iisus Hristos nu-i judecă pe oameni în mod pripit, după opinia publică, „ci El are o altă judecată decât judecata mulţimii, care cunoştea doar faptele rele ale lui Zaheu, nu şi dorinţa sa de schimbare în bine. *Vedem că Iisus Hristos, înainte de a-i judeca pe oameni, doreşte să-i ajute, să-i vindece de patimi şi să-i ridice din păcate, după cum El Însuşi spune: «N-am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea*» (Ioan 12, 47), adică să o elibereze de păcat şi de moarte. Mântuitorul Iisus nu se lasă influenţat de mulţime, ci El are un plan. Planul Lui este de a salva pe cei care Îl caută, pe cei care doresc să-şi înnoiască relaţiile cu Dumnezeu şi cu semenii. Este foarte important de reţinut că, îndată ce a intrat în casa lui Zaheu, acesta a rămas copleşit de onoarea pe care i-a făcut-o Iisus (...). El, văzând copleşitoarea bunătate a lui Iisus, s-a pocăit şi a hotărât zicând: «Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit» (Luca 19, 8). *Această schimbare ne arată că bunătatea lui Iisus a trezit în sufletul acestui bogat lacom de averi o dorinţă înflăcărată de dărnicie.*

Sufletul lui era acoperit cu cenuşa păcatului lăcomiei, dar dincolo de cenuşă a pătruns iubirea lui Hristos şi a trezit în acest vameş o mare dorinţă de schimbare. Zaheu lacomul şi zgârcitul de ieri devine astăzi milostiv şi darnic, *deoarece s-a întâlnit cu milostivirea nemărginită a lui Dumnezeu care l-a copleşit*. Omul Zaheu cel nemilos şi aspru a devenit om milostiv şi prietenos faţă de săraci, pentru că L-a primit în casă şi în suflet pe Dumnezeu Preamilostivul, Iisus Hristos”, a reliefat Preafericirea Sa.

Patriarhul României a explicat apoi de ce Mântuitorul Iisus Hristos l-a numit pe Zaheu fiu al lui Avraam (Luca 19, 9). „Când Mântuitorul îl numeşte pe Zaheu «fiu al lui Avraam», înseamnă că acel om are credinţă în Dumnezeu. Înseamnă că Iisus a citit în sufletul lui Zaheu, încă de la intrarea în Ierihon, dorinţa acestuia de a avea o comuniune nouă cu Dumnezeu şi cu semenii. Evanghelia de astăzi este o Evanghelie a pocăinţei şi a milosteniei. Dumnezeu arată milostivire faţă de Zaheu, iar Zaheu arată milostenie faţă de săraci şi faţă de cei pe care i-a nedreptăţit (...). *Vameşul Zaheu nu se pocăieşte pentru că a fost certat, nici pentru că a fost pedepsit, ci pentru că a fost onorat, a fost cinstit, deşi nu merita. El a fost copleşit de bunătatea lui Iisus”*, a spus Preafericirea Sa.

La final, Părintele Patriarh Daniel a vorbit şi despre Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei, pomenit în Biserica Ortodoxă Română în fiecare an la 26 ianuarie: „A fost un om milostiv şi prin faptul că a ajutat pe cei săraci cu hrană şi cu bănuţi, dar a fost şi milostiv prin cultură, pentru că a ajutat o mulţime de tineri să se îmbogăţească sufleteşte, urmând şcoala teologică sau alte şcoli care erau o şansă de a multiplica darurile primite la botez şi de a le transforma în virtuţi”.

— ziarullumina.ro